

MVCRP013F4ZR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 9. 9. 2015
podpis: [Signature] 14. 9. 2015

V Praze dne 30. 7. 2015
Č.j.: MV-70330-7/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0475r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal G nar. ortavała - Rusko, a J nar. /ologda – Rusko, (dále také „žadatel“, „žadatelka“, „žadatelé“), státní občané Ruska, oba trvale bytem rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 19.3.2015, čj. VS-2926/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno společné žádosti o udělení státního občanství České republiky, a v souladu s usnesením ministra vnitra č.j.: MV-70330-5/VS-2015, rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 19.3.2015, čj. VS-2926/835.3/2-2014, v části týkající se žadatele, **zamítá.**

Odůvodnění

I.

Společná žádost o udělení státního občanství České republiky byla shora uvedenými žadateli podána u Úřadu městské části Praha 6, (dále také „žádost“). Žadatelé jsou státními občany Ruska s trvalým pobytem na území České republiky ke dni 24.2.2000.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 29.9.2014 řízení o žádosti přerušilo a informovalo žadatele o zahájení správního řízení podle ustanovení § 44 správního řádu. Žadatelé byli také poučeni o právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí (§ 36 a 38 správního

Vypraveno dne:

- 3 - 08 - 2015 G. Šaroun Maj

řádu). Žadatele byli vyzváni k odstranění nedostatků žádosti, tj. aby doložili konkrétně specifikované listiny a vyjádření. Žadatelé ve lhůtě požadované doklady a vyjádření Ministerstvu vnitra předložili.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství. Ze záznamu o pohovoru u Úřadu městské části Praha 6 ze dne 23.12.2013, vyplývá, že žadatel znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „vyhláška č. 137/1993 Sb.“), neprokázal. Ostatní podmínky žadatel splnil.

Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se od 1.1.2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra žadatelově žádosti o prominutí nesplnění dotčené podmínky nevyhovělo, když neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by bylo možné její nesplnění prominout. V kontextu této skutečnosti žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí ze dne 19.3.2015, čj. VS-2926/835.3/2-2014, byl podán včasný rozklad. Je v něm namítán rozpor s právními předpisy a věcná nesprávnost napadeného rozhodnutí včetně neúplného zjištění skutečného stavu věci. Podle žadatelů napadené rozhodnutí je v rozporu s § 2 odst. 3 a 4 a § 4 správního řádu, kdy správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. Dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem, aby odpovídalo okolnostem daného případu, a aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Má podle možností dotčeným osobám umožnit uplatnit jejich práva a oprávněné zájmy.

Udělení českého státního občanství žadatelé odůvodňují tím, že Českou republiku vnímají jako svůj domov, žijí v ní téměř 20 let nepřetržitě, přejí si zde zůstat do konce života. Dcera se narodila v České republice a je českou státní občankou. V rozkladu je uvedeno, že žadatel, přestože není handicapován, nemá predispozice k osvojení jazyků (duševní dispozice a věk), je ochoten se podrobit testům

a odborným posudkům, které by tyto snížené dispozice osvojení si jazykových znalostí potvrdily. V té souvislosti je poukázáno na otázku korelace věku a schopnosti osvojení jazyka, jež je zohledněno v zákoně č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), kdy jazyková zkouška není vyžadována od uchazečů starších 65 let. V rozkladu je dále pozitivně vyzdvižena žadatelova podnikatelská činnost ve prospěch České republiky.

V části III. rozkladu, je navrhováno napadené rozhodnutí změnit tak, aby společné žádosti bylo vyhověno ve vztahu k oběma žadatelům, případně (in eventum), aby bylo využito ustanovení § 140 odst. 3 správního řádu spočívající v daném případě ve vyloučení otázky udělení státního občanství České republiky žadatelce ze společného řízení a vydání samostatného rozhodnutí.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra (dále jen „rozkladová komise“). Rozklad posoudila rozkladová komise.

V intencích usnesení ministra vnitra č.j.: MV-70330-5/VS-2015, kterým bylo vyloučeno udělení českého státního občanství žadatelce ze společného řízení ve smyslu ustanovení § 140 odst. 3 správního řádu, ministr vnitra rozhodl o žádosti žadatele samostatně.

V případě žadatele podle listin obsažených ve spise ministr vnitra zjistil, že žadatel nespĺňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství pro udělení státního občanství České republiky tím, že neprokázal znalosti českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., jak vyplývá ze záznamu o pohovoru u Úřadu městské části Praha 6 ze dne 23.12.2013. Ministr vnitra nespĺnění dotčené podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominul. Stejně jako Ministerstvo vnitra ani on neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by nespĺnění této podmínky bylo možné prominout. Ztotožnil se s důvody obsaženými v napadeném rozhodnutí.

Ministr vnitra konstatuje, že Ministerstvo vnitra postupovalo při svém rozhodování v souladu se zákonem o státním občanství i se správním řádem. Ministerstvo vnitra zjistilo v řízení o společné žádosti stav věci, o němž nemohou být žádné pochybnosti, zejména v otázce prokázání znalosti českého jazyka žadatelem, jak vyplývá ze záznamu o pohovoru u Úřadu městské části Praha 6 ze dne 23.12.2013. U dalších zákonných podmínek Ministerstvo vnitra konstatovalo, že byly splněny oběma žadateli. Odmítá tak tvrzení žadatelů, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, věcně nesprávné a založené na neúplném zjištění stavu věci.

K námitce nedodržení ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu Ministerstvem vnitra, ministr vnitra pro úplnost uvádí, že práva nabytá v dobré víře ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu zatím neexistují. Oprávněné zájmy osob žádajících o udělení českého státního občanství je pak možné šetřit v rozsahu, že jim umožní řádně žádat o udělení státního občanství, a to s plným právem na řádné projednání takové žádosti v rámci správního řízení, vydání objektivního rozhodnutí a možnost se proti němu bránit, jak řádnými, tak i mimořádnými opravnými prostředky. Ministr vnitra musí konstatovat, že z obsahu spisu nezjistil, že by taková práva byla upřena.

K námitce nedodržení ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu Ministerstvem vnitra, ministr vnitra uvádí, že přijaté řešení daného případu bylo zcela v souladu s veřejným zájmem, se zásadou nestranného postupu a rovného přístupu a odpovídá okolnostem daného případu. Ministr vnitra rovněž konstatoval v souvislosti s námitkou k ustanovení § 4 správního řádu, že žadatelé měli v souladu se zákonem o státním občanství právo se svobodně rozhodnout, zda podají společnou žádost nebo dvě samostatné žádosti, přestože si byli při podání žádosti vědomi, že žadatel podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství nesplňuje. Na tuto skutečnost byli upozorněni i v usnesení Ministerstva vnitra ze dne 29.9.2014, kterým bylo řízení o společné žádosti přerušeno, v rámci kterého byli poučeni o právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Tohoto práva však žadatelé nevyužili. Před vydáním napadeného rozhodnutí byli žadatelé dne 19.3.2015 písemně vyzváni k možnosti nahlédnout do spisu před vydáním rozhodnutí a vyjádřit se k věci. K tomu žadatelé zaslali písemné vyjádření, ve kterém vyslovili přání stát se českými státními občany. Jejich dcera se stala českou státní občankou a žadatelé svojí podnikatelskou činností prospívají české společnosti. Ministr vnitra na základě těchto skutečností musí konstatovat, že žadatelům bylo v souladu se správním řádem umožněno uplatňovat svá práva a oprávněné zájmy a podle možností jim bylo vycházeno vstříc. Požadavek na vyloučení otázky udělení státního občanství žadatelce ze společného řízení podle ustanovení § 140 odst. 3 správního řádu uplatnili teprve v souvislosti s podaným rozkladem, tuto možnost nevyužili v průběhu řízení před orgánem I. stupně, přestože jim to bylo umožněno, jak je shora popsáno.

K důvodům uvedeným v rozkladu v souvislosti s nesplněním podmínky prokázání znalosti českého jazyka žadatelem, se ministr vnitra domnívá, že žadatel je vysokoškolsky vzdělaný, vysoce erudovaný v oboru své činnosti, zastává významnou funkci ve společnosti, která se zabývá exportem české produkce. V České republice žadatel žije téměř dvacet let, tedy od svých 37 let věku, což rozhodně nelze považovat za věk, který by neumožňoval zdravému člověku osvojit si základy českého jazyka v rozsahu požadovaném vyhláškou č. 137/1993 Sb. Žadatel také žádnými důkazy nepodložil tvrzenou sníženou dispozicí k osvojování si cizích

jazyků. Odkaz žadatele na korelaci věku a schopnosti osvojení jazyka, jež je zohledněno v zákoně č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), kdy jazyková zkouška není vyžadována od uchazečů starších 65 let, je irelevantní, neboť předmětné řízení o žádosti je vedeno podle zákona o státním občanství, tj. zákona č. 40/1993 Sb., v platném znění. V této souvislosti je na místě také poznamenat, že zákon o státním občanství České republiky představuje novou komplexní úpravu udělení státního občanství, kdy na jedné straně některé podmínky zmírňuje, jiné naopak zpřísňuje, typicky právě jazykovou vybavenost žadatelů, a proto také nelze izolovaně vytrhávat pouze některá jeho ustanovení v rámci argumentace k staré právní úpravě.

Ministr vnitra konstatuje, že na udělení českého státního občanství, respektive na prominutí jakékoliv zákonné podmínky, není právní nárok. To ve svém důsledku znamená, že žadateli nemusí být české státní občanství uděleno, přestože všechny podmínky vymezené zákonem o státním občanství splňuje. Tím spíše nemusí být vyhověno žadateli, který některou z nich nespĺňuje, byť by splňoval zákonem stanovené důvody k jejímu prominutí.

Ministr vnitra na základě shora uvedeného rozhodl v intencích návrhu rozkladové komise ministra vnitra, tj. způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

